

РЕШЕНИЕ

№ 2092

гр. София, 10.06.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 101-ВИ СЪСТАВ, в закрито заседание на десети юни през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: ВЕСЕЛКА Н. ЙОРДАНОВА

като разглежда докладваното от ВЕСЕЛКА Н. ЙОРДАНОВА
Административно наказателно дело № 20211110211380 по описа за 2021 година

за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.59 и следващите от ЗАНН.

Образувано е по жалба на „**ЗАСТРАХОВАТЕЛНО ДРУЖЕСТВО /ЗД/ „БУЛ ИНС” АД**, с ЕИК –831830482 със седалище и адрес на управление гр.София -1407, р-н Лозенец, бул.”Джеймс Баучер” № 87, чрез адв.М.Г. срещу Наказателно постановление № Р – 10 –601 от 20.07.2021 г. на заместник - председателя на Комисията за финансов надзор /КФН/, ръководещ управление „Застрахователен надзор”, с което на жалбоподателя на основание чл.647, ал.2 и чл.644, ал.2, пр.2 във вр. с ал.1, т.2, във вр. с §1., т.51 от Допълнителните разпоредби на Кодекса за застраховането във вр. с чл.648, ал.1 от КЗ, е наложена „имуществена санкция” в размер на 3 500 /три хиляди и петстотин/ лева за нарушение на чл. 108, ал.1 от КЗ.

Жалбоподателят не е доволен от атакуваното наказателно постановление и моли същото да бъде отменено като неправилно и незаконосъобразно. Сочи, че в хода на административно-наказателното производство са допуснати редица съществени нарушения на процесуалните правила, които са самостоятелно основание за отмяна на крайния административен акт. На първо място се твърди, че дружеството е

санкционирано за квалифициран състав на административно нарушение, чийто елементи не са описани в съставения акт за установяване на административно нарушение. Отделно от това, според жалбоподателя липсва повторност, тъй като в процесното НП се релевират твърдения за предходно нарушение по смисъла на чл.107 от КЗ /отм./, извършено преди влизане в сила на новия КЗ. На следващо място се излагат доводи за неправилна правна квалификация на твърдяното нарушение, тъй като според жалбоподателя нормите на чл.108 от КЗ имат характер на общ закон по отношение на Глава 39 /”Имуществено застраховане” / и Глава 47 /”Задължителна застраховка Гражданска отговорност на автомобилистите”/ от КЗ и доколкото в конкретния случай се касае за претенция по застраховка „ГО”, то приложими са разпоредбите на чл.496 и сл. от КЗ. Настоява се още за неправилна индивидуализация на административно-наказателната отговорност с налагане на санкция, която не съответства на целите по чл.12 от ЗАНН. Алтернативно се застъпва становище за наличие на маловажен случай по смисъла на чл. 28 от ЗАНН, поради липсата на настъпили общественоопасни последици, както и поради факта, че към момента на съставяне на АУАН застрахованият изцяло е получил определеното му застрахователно обезщетение.

Въззиваемата страна – Комисията за финансов надзор, чрез процесуалния си представител, моли наказателното постановление да бъде изцяло потвърдено.

Софийски районен съд, след като разгледа жалбата, обсъди доводите в нея и се запозна с материалите по делото, намира за установено от фактическа и правна страна следното :

–

С акт за установяване на административно нарушение № Р – 06 – 569 от 18.06.2021 г., на ст.експерт в отдел „Правоприлагане” дирекция „Застрахователен надзор”, управление „Застрахователен надзор” към КФН е установено, че в Комисията за финансов надзор, управление „Застрахователен надзор” е постъпила жалба на В.Р.С., вх. № 91-02-664 от 01.06.2021 г. Съгласно изложеното в жалбата, пред „ЗД Бул Инс” АД е предявена претенция, регистрирана с № 2010032359, на основание на договор

за задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите, обективиран в полица № BG/02/120001658168. Жалбоподателят се оплаква от липса на произнасяне по претенцията от страна на дружеството.

По повод на жалбата с писмо на КФН, изх. № 91-02- 664 от 03.06.2021 г., от „ЗД Бул Инс“ АД са изисквани подробни писмени обяснения по случая, както и заверени преписи от всички документи по претенция № 2010032359. Отговорът на застрахователното дружество постъпил в КФН с писмо с вх. № 91-02-664 от 11.06.2021 г.

След извършване на проверка и анализ на документите по преписката е установено следното:

На 29.10.2020 г. пред „ЗД Бул Инс“ АД е предявена претенция, регистрирана с № 2010032359, вследствие на подаден документ „Уведомление за щета по застраховка „Гражданска отговорност“ на МПС“ от В.Р.С.. Преписката е образувана по повод на настъпило на 28.10.2020 г. застрахователно събитие — пътнотранспортно произшествие (ПТП), вследствие на което са причинени увреждания на лек автомобил, марка и модел „Шевролет Каптива“, с рег. № ..., и на основание на договор за задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите, обективиран в застрахователна полица № BG/02/120001658168, с период на застрахователно покритие от 20.06.2020 г. 19.06.2021 г., вкл.

На 29.10.2020 г., заедно с предявяването на претенцията, на застрахователя са представени доказателства, необходими за установяването ѝ по основание и размер, както и пълни и точни данни за банковата сметка, по която да бъде изплатено обезщетение.

На 29.10.2020 г. и на 02.11.2020 г. са извършени огледи на увредения лек автомобил, за които са съставени документи Опис на претенция.

След 02.11.2020 г. от увреденото лице не са изисквани допълнителни доказателства, необходими за установяване на основанието и размера на претенцията по смисъла на чл. 106 от Кодекса за застраховането (КЗ), както и документи, изискуеми по силата на нормативен акт.

На 09.06.2021 г. „ЗД Бул Инс“ АД се произнася по претенция № 2010032359, като изплаща на В.Р.С. застрахователно обезщетение в размер на 620,47 лв.

Съгласно разпоредбата на чл. 108, ал. 1 от Кодекса за застраховането, застрахователят е длъжен да се произнесе по претенцията по застраховки по раздел I от приложение № 1 или по т. 1 - 3, 8 - 10 и 13 - 18, раздел II, буква „А“ от приложение № 1, които не са застраховки на големи рискове, в срок до 15 работни дни от представянето на всички доказателства по чл. 106, като: определи и изплати размера на обезщетението или застрахователната сума, или мотивирано откаже плащането. Извършилият проверката експерт в отдел „Правоприлагане“ дирекция „Застрахователен надзор“, управление „Застрахователен надзор“ към КФН приел, че за „ЗД Бул Инс“ АД съгласно чл. 108, ал. 1 от КЗ е възникнало задължение в срок до 15 работни дни от представянето на всички доказателства по чл. 106 от КЗ - 02.11.2020 г., но не по-късно от 23.11.2020 г. вкл. да се произнесе, като определи и изплати размера на обезщетението или застрахователната сума, или мотивирано откаже плащането. „ЗД Бул Инс“ АД се е произнесло по претенция № 2010032359, като е изплатило застрахователно обезщетение на 09.06.2021 г., което е извън рамките на законоустановения срок. В акта е посочено, че е нарушена разпоредбата на чл. 108, ал. 1 от Кодекса за застраховането, както и че нарушението е извършено на 24.11.2020 г. в гр. София.

Срещу АУАН № Р-06-569/18.06.2021 г. не са постъпили писмени възражения по чл. 44 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН) от „ЗД БУЛ ИНС“ АД.

След преценка на всички представени доказателства поотделно и в тяхната съвкупност административно-наказващият орган приел за установено от фактическа и правна страна, че „ЗД БУЛ ИНС“ АД не е изпълнило задължението си по чл. 108, ал. 1 от Кодекса за застраховането в срок до 15 работни дни от представянето на всички доказателства по чл. 106 да се произнесе по застрахователна претенция № 2010032359 по задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите по един от алтернативно посочените в т. 1 и т. 2 от същата разпоредба начини, като: 1. определи и изплати размера на обезщетението или застрахователната сума, или 2. мотивирано откаже плащането.

Нарушена е разпоредбата на чл. 108, ал. 1 от Кодекса за застраховането. Нарушението е извършено на 24.11.2020 г. в гр. София. Нарушението на чл. 108, ал. 1 от КЗ е обявено за административно

нарушение с чл. 644, ал. 1 от КЗ. В случая субект на нарушението е юридическо лице, поради което въпросът за вината като елемент от субективната страна на нарушението не подлежи на обсъждане. Наказващият орган приел, че констатираното с АУАН № Р-06-569 от 18.06.2021 г. нарушение не може да бъде квалифицирано като „маловажно” по смисъла на чл. 28 от ЗАНН. Забавеното уреждане на застрахователна претенция винаги засяга правата на ползвателите на застрахователни услуги, които не могат да получат своевременно обезщетение, с което да възстановят претърпените вследствие на застрахователното събитие вреди или съответно да потърсят защита на правата си по съдебен ред, в случай на отказ от страна на застрахователя да изплати застрахователно обезщетение или при несъгласие с неговия размер. В случая следва да се има предвид и че нарушението на чл. 108, ал. 1 от КЗ е формално и наличието на причинена вреда не е задължителен елемент от състава на неговото извършване.

При определяне размера на имуществената санкция АНО посочил, че установеното с АУАН № Р-06-569 от 18.06.2021 г. нарушение е „повторно” по смисъла на § 1, т. 51 от Допълнителните разпоредби на КЗ, тъй като е извършено в едногодишен срок от влизането в сила на Наказателно постановление (НП) № Р-10-821 от 17.09.2019 г. (влязло в сила на 16.03.2020 г.), с което на „ЗД БУЛ ИНС” АД е наложено административно наказание „имуществена санкция” за същото по вид нарушение. С оглед на срока на закъснение от повече от шест месеца, с който „ЗД БУЛ ИНС” АД се е произнесло по застрахователната претенция, и на размера на изплатеното обезщетение (620,47 лв.), наказващият орган приел, че следва да бъде наложена имуществена санкция в размер над минимално предвидената от закона, а именно 3 500 (три хиляди и петстотин) лева.

Горната фактическа обстановка се установява от приобщените по реда на чл.283 от НПК писмени доказателства.

При така очертаната фактическа обстановка съдът приема от правна страна следното:

-

Разпоредбата на чл.108, ал.1 от КЗ предвижда, че застрахователят е длъжен да се произнесе по претенцията по застраховки по раздел I от приложение № 1 или по т. 1 – 3, 8 – 10 и 13 – 18, раздел II, буква „А“ от приложение № 1, които не са застраховки на големи рискове, в срок до 15 работни дни от представянето на всички доказателства по чл. 106, като: 1. определи и изплати размера на обезщетението или застрахователната сума, или 2. мотивирано откаже плащането. Посочената разпоредба е точна, ясна и съдържа конкретно правило за поведение, адресирано до конкретни правни субекти. Настоящият съдебен състав счита, че от събраните по делото доказателства безспорно се установява, че жалбоподателят не е изпълнил вмененото му законово задължение в срок 15 работни дни от представянето на всички доказателства по чл.106 от КЗ - 02.11.2020 г., но не по-късно от 23.11.2020 г. вкл. да се произнесе по претенцията по един от алтернативно посочените в т. 1 и т. 2 от същата разпоредба начини, като: 1. определи и изплати размера на обезщетението или застрахователната сума, или 2. мотивирано откаже плащането.

При прегледа на представените в КФН документи е установено, че „ЗД Бул Инс“ А Д се е произнесло чрез изплащане на застрахователно обезщетение по посочената претенция - извън рамките на законоустановения срок. Ето защо съдът намира, че законосъобразно е била ангажирана административно - наказателната му отговорност за нарушение на чл.108, ал.1 от КЗ.

Санкционната норма на чл.644, ал.1, т.2 от КЗ, действаща към датата на процесното нарушение, предвижда налагане на имуществена санкция в размер от 1000 лева до 20 000 лева за юридическо лице, което извърши или допусне извършването на нарушение на разпоредбите на този кодекс, на актовете по прилагането му или на пряко приложимото право на Европейския съюз, извън случаите по чл. 635 – 643, на разпореждане или на заповед на комисията, на нейния председател или на заместник-председателя ѝ. В ал. 2 на посочената разпоредба е предвидено, че когато нарушението е извършено повторно, наказанието е имуществена санкция в размер от 2000 до 40 000 лв. за юридическо лице.

В тази връзка, съгласно разпоредбата на §. 1, т. 51 от Допълнителните

разпоредби на КЗ повторно е нарушението, извършено в едногодишен срок от влизането в сила на наказателното постановление, с което е наложено наказание за същия вид нарушение.

Съдът намира, че административно – наказващият орган правилно е ангажирал административно – наказателната отговорност на жалбоподателя по чл.644,ал.2, във вр. с ал.1, т.2 от КЗ, приемайки, че извършеното от жалбоподателя нарушение е било осъществено в условията на повторност, доколкото видно от приложеното наказателно постановление (НП) № Р-10-821 от 17.09.2019 г. (влязло в сила на 16.03.2020 г.),с което на „ЗД Бул Ин с” АД е наложено административно наказание „имуществена санкция” за същото по вид нарушение.Съдът намира, че така определената санкция, с оглед засегнатите обществени отношения и периода на закъснение за окончателното произнасяне по претенцията, съответства на вида, характера и тежестта на извършеното нарушение.

Съдът не констатира допуснати в хода на административно - наказателното производство, съществени процесуални нарушения, налагащи отмяна на атакуваното наказателно постановление. При съставяне на акта за установяване на административно нарушение и издаване на наказателното постановление, са спазени отразените в ЗАНН изисквания, като същевременно съдът намира, че същите са издадени от компетентен орган. В акта за установяване на административно нарушение и наказателното постановление коректно са отразени датата на нарушението и описание на същото в достатъчна степен да се осигури възможност на жалбоподателя да разбере конкретното нарушение, което му е вменено. Актът е съставен в присъствието на двама свидетели, като описанието на нарушението в него, изцяло съответства на посоченото в наказателното постановление и в последното липсва отразяване на нови факти.

Настоящата инстанция намира за неоснователни изложените в жалбата доводи за отмяна на НП, поради факта, че в АУАН не се съдържат обстоятелства за повторност на извършеното нарушение. Изискването на чл.42, т.4 от ЗАНН за описание на нарушението чрез всички елементи от фактическия състав на деянието по чл.108, ал.1 от КЗ е спазено при съставяне на горепосочения АУАН. Извършването на нарушението в условията на "повторност" е свързано с определяне размера на наказанието и не е

необходимо това обстоятелство да се посочва още в АУАН. Касае се за дейност на административно-наказващия орган по определяне вида и размера на наказанието в НП, за което няма изискване в чл.42 от ЗАНН да бъде посочено още със съставяне на АУАН.

Съдът не споделя изложените в жалбата доводи за наличие на маловажност на извършеното нарушение, доколкото в случая е налице засягане на значими обществени отношения, касаещи предмета на нарушението, поради което и обществената опасност на деянието не се явява незначителна и не следва да се приеме, че това деяние не съставлява нарушение. А от друга страна нарушението е извършено в условията на повторност, при което се изключва възможността за приложение на чл.28 от ЗАНН.

Съдът намира за неоснователни възраженията на жалбоподателя за неправилна правна квалификация на деянието. Разпоредбата на чл.108, ал.1 от КЗ е разположена систематически в Глава 7, раздел VII “Организация на дейността по уреждане на застрахователни претенции”, като част от дял втори „Изисквания към управлението и дейността на застрахователи и презастрахователи”. Това е нормата, която следва да намери приложение при приключване на всяка една претенция, предявена към застраховател. Предвиденият в чл.496, ал.1 от КЗ тримесечен срок за окончателно произнасяне на застрахователя по претенция, свързана със задължителна застраховка „ГО” на автомобилистите, не освобождава застрахователя от задължението му по чл.108, ал.1 от КЗ. Това е видно и от разпоредбата на чл.108, ал.3 от КЗ, според която срокът по чл.496, ал.1 от КЗ се прилага само, когато не са представени всички доказателства по чл.106 от КЗ.

С оглед всичко гореизложено съдът намира обжалваното наказателно постановление за законосъобразно и правилно и като такова същото следва да бъде изцяло потвърдено.

По отношение претенцията на процесуалния представител на въззиваемата страна за присъждане на юрисконсултско възнаграждение, съдът намира същото за основателно. С измененията на ЗАНН, (Нов – ДВ, бр. 109 от 2020 г., в сила от 23.12.2021 г.) в чл.63д е предвидено, че в производствата пред районния и административния съд, както и в касационното производство страните имат право на присъждане на разноси

по реда на Административнопроцесуалния кодекс. Размерът на присъденото възнаграждение не може да надхвърля максималния размер за съответния вид дело, определен по реда на чл. 37 от Закона за правната помощ /ЗПП/. Според разпоредбата на чл. 37, ал. 1 ЗПП заплащането на правната помощ е съобразно вида и количеството на извършената дейност и се определя в наредба на Министерския съвет по предложение на НБПП.

С оглед гореизложеното, съдът намира, че жалбоподателят следва да бъде осъден да заплати по сметка на КФН юрисконсултско възнаграждение в размер на 80 лева за осъщественото процесуално представителство пред настоящата инстанция, определен съгласно чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ и в съответствие с предмета на делото и неговата фактическа и правна сложност.

Водим от горното, Софийски районен съд

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Наказателно постановление № Р – 10 –601 от 20.07.2021 г. на заместник - председателя на Комисията за финансов надзор /КФН/, ръководещ управление „Застрахователен надзор“, с което на жалбоподателя **„ЗАСТРАХОВАТЕЛНО ДРУЖЕСТВО /ЗД/ „БУЛ ИНС“ АД**, с ЕИК –831830482 със седалище и адрес на управление гр.София -1407, р-н Лозенец, бул.”Джеймс Баучер” № 87, на основание чл.647, ал.2 и чл.644, ал.2, пр.2 във вр. с ал.1, т.2, във вр. с §1., т.51 от Допълнителните разпоредби на Кодекса за застраховането във вр. с чл.648, ал.1 от КЗ, е наложена „имуществена санкция” в размер на 3 500 /три хиляди и петстотин/ лева за нарушение на чл. 108, ал.1 от КЗ.

ОСЪЖДА жалбоподателя **„ЗАСТРАХОВАТЕЛНО ДРУЖЕСТВО /ЗД/ „БУЛ ИНС“ АД**, с ЕИК –831830482 със седалище и адрес на управление гр.София -1407, р-н Лозенец, бул.”Джеймс Баучер” № 87 **ДА ЗАПЛАТИ** по сметка на Комисията за финансов надзор на Р.България, с адрес: гр. София 1000, ул. „Будапеща” № 16 **сумата от 80 лева** /осемдесет лева/,

представляващи юрисконсултско възнаграждение за осъщественото процесуално представителство пред настоящата съдебна инстанция.

Решението подлежи на обжалване пред Административен съд - София град в четиринадесет дневен срок от получаване на съобщението за изготвянето му.

Съдия при Софийски районен съд: _____